

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5592/08
19.02.2009. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Direkcije za građevinsko zemljište i izgradnju AA protiv osporenog rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Sektor za imovinsko-pravne poslove br. 463-02-00289/1996-07 od 12.06.2008. godine, uz učešće zainteresovanih lica BB i VV, koje zastupa AB, advokat, i sa zainteresovanim licima GG, DD i ĐĐ, u predmetu korišćenja građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.02.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijane su, kao neosnovane, žalbe Direkcije za građevinsko zemljište i izgradnju Beograda i Republičkog javnog pravobranilaštva iz Beograda, izjavljene protiv rešenja Odeljenja za imovinsko-pravne i stambene poslove gradske opštine Zvezdara u Beogradu VIII br. 463-991/06 od 22.10.2007. godine, kojim je usvojen zahtev GG i dr. iz __ delimično poništeno rešenje opštine Zvezdara, Uprave za imovinsko-pravne poslove u sastavu Opštinskog sekretarijata za privredu i finansije br. 463-240 od 23.08.1982. godine, u delu koji se odnosi na izuzeto gradsko građevinsko neizgrađeno zemljište k.p. br. aa za idealni deo od 953/1291 i k.p. br. bb za idealni deo od 1018/1710 KO EE, zemljišnoknjižno korisništvo sada pok. PP1 sa ½ idealna dela, RR sa 1/6 idealna dela, SS sa 1/6 idealna dela i TT sa 1/6 idealna dela, a faktičko "vlasništvo" ĆĆ. Izuzimanje je izvršeno za potrebe Zavoda za izgradnju grada Beograda u cilju izgradnje stambenog naselja "__".

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, navodeći da je pogrešan stav tuženog organa da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je primenom odredbe člana 86. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji, usvojio zahtev GG i dr. i delimično poništo opštinsko rešenje br. 463-240 od 23.08.1982. godine i to u delu koji se odnosi na izuzetu katastarsku parcelu br. aa za navedeni idealni deo i kat. parc. br. bb za navedeni idealni deo obe u KO EE. Istiće da se u konkretnom slučaju radi o katastarskim parcelama koje nisu izuzete na zahtev OJP radi njihovog privođenja planiranoj nameni, već na izričit zahtev ranijih sopstvenika, a u smislu odredbe člana 10. Zakona o eksproprijaciji, te da sa tog razloga u konkretnom slučaju korisnik eksproprijacije ne može biti sankcionisan za neprivodenje nameni zemljišta u zakonom predviđenom roku, odnosno da nema mesta primeni odredbe člana 86. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji. Sa ovih i ostalih razloga iznetih u tužbi, predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Zainteresovana lica DD i TT su u odgovoru na tužbu naveli da je ista neosnovana, sa preligrm da sud tužbu odbije i potvrdi rešenje tuženog organa.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri navodima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Nakon ocena navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja proizlazi da je tuženi odluku kao u dispozitivu istog doneo sa razloga što je nakon uvida u spise predmeta utvrdio da je prvostepeni organ postupajući po rešenju tuženog organa od 07.12.2006. godine doneo pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku. Ovo stoga što se prema spisima predmeta utvrđuje da je rešenjem opštine Zvezdara, Uprava za imovinsko-pravne poslove u sastavu Opštinskog sekretarijata za privredu i finansije od 23.08.1982. godine iz poseda navedenih zemljišnoknjižnih korisnika izuzeto gradsko građevinsko neizgrađeno zemljište k.p. aa, bb, v i gg KO EE, za potrebe Zavoda za izgradnju grada Beograda u cilju izgradnje stambenog naselja "__", prema urbanističko-tehničkim uslovima, i da su za navedenu svrhu izuzete parcele br. vv i gg po predlogu Javnog pravobranilaštva opštine Zvezdara, a parcele br. aa i bb na traženje tadašnjih korisnika, a sa čim se saglasio Zavod za izgradnju grada Beograda.

Kako je na osnovu uvida u spise predmeta utvrđeno da se zemljište obuhvaćeno navedenim parcelama nalazi u površini Bloka za individualno stanovanje, a delom prolazi interna saobraćajnica, pri čemu se ista parcela nalazi u području za koje su planovi detaljne regulacije u završnoj fazi donošenja, nakon čijeg usvajanja će postojati mogućnost izdavanja Izvoda iz urbanističkog plana, tuženi je našao da nije od uticaja na rešenje u ovom unapravnom postupku činjenica da li ie predmetno zemljište predviđeno za izgradnju javnih objekata. i na koji način

je neko zemljište prešlo u društvenu, odnosno državnu svojinu, već jedino da li je isto privедено nameni za koju je izuzeto, u roku propisanom odredbom člana 86. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji.

Kod ovakvog stanja stvari, po oceni Vrhovnog suda Srbije, osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca. Ovo sa razloga, što je odredbom člana 86. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji propisano da će se na zahtev ranijeg sopstvenika, odnosno njegovog zakonskog naslednika, poništiti pravnosnažno rešenje o izuzimanju gradskog građevinskog zemljišta iz poseda, ako korisnik gradskog građevinskog zemljišta isto ne privede nameni za koju je zemljište izuzeto u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Kako je u provedenom postupku utvrđeno da navedeno gradsko građevinsko zemljište koje je izuzeto iz poseda ranijih sopstvenika, nije privedeno nameni, ni protekom roka od godinu dana od dana stupanja na snagu Zakona o planiranju i izgradnji, i da nije doneta odluka o određivanju javnog građevinskog zemljišta u smislu odredbe člana 69. stav 2. i člana 70. Zakona o planiranju i izgradnji, to po nalaženju suda, činjenica da je u konkretnom slučaju zemljište koje je izuzeto na zahtev lica koje je bilo korisnik u momentu izuzimanja, nije od uticaja da se utvrdi pravo korišćenja na predmetnim katastarskim parcelama, s obzirom da navedena odredba člana 86. stav 7. Zakona o planiranju i izgradnji ne pravi razliku na čiji zahtev je izuzimanje izvršeno. Imajući u vidu navedeno kao i činjenicu da su predmetne parcele u posedu pravnih sledbenika ranijeg korisnika koji su na istom zemljištu izgrdili objekte i pokrenuli postupak za njihovu legalizaciju, da su još 2001. godine pribavili stručni nalaz Gradskog zavoda za veštačenje, a prema kome izgrađeni objekti na predmetnim katastarskim parcelama ispunjavaju tehničke uslove za izdavanje građevinske dozvole, kao i činjenicu da je na predmetnom zemljištu, prema Generalnom planu Beograda do 2021. godine predviđen blok za individualno stanovanje, pravilno je nalaženje tuženog da su u konkretnom slučaju ispunjeni zakonski uslovi za poništaj rešenja o izuzimanju uz primenu navedene zakonske odredbe.

Sud je cenio navode tužbe, ali nalazi da su isti bez uticaja na ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer se njima ne dovodi u sumnju činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku, niti se predlažu dokazi, koji bi, da su bili cenjeni doveli do drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Sa iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 19.02.2009. godine, U. 5592/08

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK